07/10/2026

Τιμητική εκδήλωση για το Χρυσό Ιωβηλαίο ιερωσύνης Αρχιμανδρίτη Θεοφίλου Λεμοντζή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Τιμητική εκδήλωση για την συμπλήρωση 50 χρόνων (Χρυσού Ιωβηλαίου) Ιερωσύνης του Πανοσιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου π. Θεοφίλου Λεμοντζή, Αρχιερατικού Επιτρόπου Καμπανίας πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Χαλάστρας την Κυριακή 4 Οκτωβρίου το απόγευμα.

Στην εκδήλωση παρέστησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βέροιας, Ναούσης και Καμπάνιας κ. Παντελεήμων, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γέρων Καισαρείας κ. Θεοφύλακτος, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αμορίου και Ηγούμενος της Ιεράς Σταυροπηγιακής Μονής των Βλατάδων κ. Νικηφόρος, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Δομενίκου κ. Αθηναγόρας, ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτης Δημήτριος Μπακλαγής, Ιερείς, ο Περιφερειάρχης κ. Γιουτίκας, η

Πρόεδρος Χαλάστρας κ. Λένα Κουιμτζή, Αντιδήμαρχοι του Δήμου Δέλτα, Περιφερειακοί και Δημοτικοί Σύμβουλοι, και πλήθος ενοριτών, συμπολιτών και πνευματικών τέκνων του π. Θεοφίλου.

Έψαλλαν ο Άρχων Υμνωδός της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας κ. Πάρης Γκούνας, ο οποίος παρουσίασε και το νέο πόνημα του πατρός Θεοφίλου με τίτλο «Χρυσού Ιωβηλαίου Πνευματικόν απόσταγμα», καθώς και η Χορωδία του Ναού υπό την διεύθυνση του καθηγητή και Πρωτοψάλτη κ. Μεσιάρη Αντώνιου.

Ο πατήρ Θεόφιλος έκανε μία αναδρομή της Ιερωσύνης του από την χειροτονία του έως της σήμερον και έκλεισε την εκδήλωση ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων απευθύνοντας πατρικό και επαινετικό λόγο προς το πρόσωπο του π. Θεοφίλου, ενώ παράλληλα τον τίμησε με τον Χρυσούν Σταυρόν του Απόστολου Παύλου. Τον πατέρα Θεόφιλο τίμησε και η Πρόεδρος της Χαλάστρας προσφέροντάς του τιμητική Πλακέτα. Έμπλεος συγκινήσεως ο π. Θεόφιλος ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο και όλους τους παρευρισκομένους.

Στην πολύχρονη και καρποφόρα ιερατική πορεία του π. Θεοφίλου Λεμοντζή αναφέρθηκε ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην απόφαση του νεαρού τότε Νικολάου να ακολουθήσει τον δρόμο της ιερωσύνης και στη γνωριμία τους στη Μεγάλη Βρετανία, όπου χειροτονήθηκε και ξεκίνησε την εκκλησιαστική του διακονία με το όνομα Θεόφιλος.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στις θεολογικές σπουδές και τη διδακτορική του έρευνα, στην παρουσία του στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, αλλά και στη μακρόχρονη προσφορά του στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας Ναούσης και Καμπανίας και ιδιαίτερα στη Χαλάστρα. Παράλληλα, εξήρε το ποιμαντικό, κηρυκτικό και πνευματικό του έργο, τη συμβολή του στην ανακαίνιση των Ιερών Ναών της περιοχής και στην ανέγερση του Ιερού Ναού των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννη των Κουλακιωτών, καθώς και την πολυετή παρουσία του στον αντιαιρετικό αγώνα.

Ο Σεβασμιώτατος συνεχάρη και ευχαρίστησε θερμά τον π. Θεόφιλο για την πεντηκονταετή προσφορά του στην Εκκλησία και του ευχήθηκε να συνεχίσει με υγεία, δύναμη και αφοσίωση τη διακονία του στον αμπελώνα του Κυρίου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Ὁ θερισμός πολύς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι»

Με τον λόγο αυτό του Κυρίου στον νου και την ψυχή του, πριν από 50 χρόνια, ένας νεαρός απόφοιτος της Εκκλησιαστικής Σχολής Θεσσαλονίκης, ο Νικόλαος, αποφάσισε να κάνει ένα μεγάλο βήμα στη ζωή του. Να κάνει μια νέα αρχή σε έναν άλλο κόσμο, σε μια άλλη χώρα. Αποφάσισε να αφήσει πίσω του τα πάντα και να ακολουθήσει τον Χριστό, «όπου εάν απέλθη».

Οι συνθήκες τότε δεν ήταν εύκολες, όπως είναι σήμερα. Τα ταξίδια ήταν δύσκολα και οι επικοινωνίες ουσιαστικά ανύπαρκτες. Χρειαζόταν, λοιπόν, τόλμη για να αποφασίσει κανείς, πολύ περισσότερο ένας νέος άνθρωπος, να εγκαταλείψει το σπίτι, τους οικείους και τους φίλους του και να πορευθεί «εις χώραν μακράν», και μάλιστα για να διακονήσει τον Χριστό και την Εκκλησία.

Την τόλμη, όμως, την αντλούσε ο νεαρός Νικόλαος από την αγάπη του για τον Χριστό και από την επιθυμία του να αφιερώσει τη ζωή του σε Εκείνον και στη διακονία των αδελφών του.

Έτσι ξεκίνησε πριν από πενήντα χρόνια. Εκείνος, όπως είπα, απόφοιτος της Εκκλησιαστικής Σχολής, και εγώ νέος πτυχιούχος της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, που είχα χειροτονηθεί ιερέας πριν από μερικούς μήνες και επρόκειτο να επιστρέψω στο Λονδίνο, για να συνεχίσω τη διακονία μου ως κληρικός της Αρχιεπισκοπής Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας.

Με πλησίασε και με ρώτησε πώς θα μπορούσε να γίνει κι εκείνος κληρικός και να διακονήσει στη Μεγάλη Βρετανία. Του πρότεινα να έλθει μαζί μου και να τον συστήσω στον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων, τον μακαριστό Αθηναγόρα Κοκκινάκη, ώστε να γνωρίσει από κοντά τα πρόσωπα και τις συνθήκες, πριν να λάβει την οριστική του απόφαση.

Πράγματι, ταξιδεύσαμε μαζί και ήλθε μαζί μου και στην Αρχιεπισκοπή, όπου διέμενα, προκειμένου να γνωρίσει τον Αρχιεπίσκοπο.

Ο αείμνηστος Αρχιεπίσκοπος τον δέχθηκε με πολλή αγάπη και καλοσύνη και του εξήγησε ότι στο εξωτερικό οι διάκονοι, όπως ήθελε εκείνος, είναι πολυτέλεια, γιατί υπάρχει ανάγκη ιερέων. Μάλιστα, για να τον καλοπιάσει, του είπε: «Εάν θα μείνεις, θα σου δώσω το όνομα του πατρός Παντελεήμονος, το οποίο είχε ως διάκονος, δηλαδή το όνομα Θεόφιλος».

Ο νεαρός Νικόλαος το σκέφθηκε όλη τη νύκτα προσευχόμενος και την επόμενη ημέρα είπε στον Αρχιεπίσκοπο Θυατείρων ότι όντως επιθυμεί να παραμείνει στη Μεγάλη Βρετανία και να διακονήσει την Εκκλησία. Λίγο αργότερα χειροτονήθηκε, λαμβάνοντας το όνομα Θεόφιλος, και ο Αρχιεπίσκοπος τον τοποθέτησε σε μια πολύ καλή ενορία του Λονδίνου, την ενορία του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στο Hackney.

Αυτή είναι σχεδόν η αρχή της γνωριμίας και του συνδέσμου μου με τον π. Θεόφιλο, που φέτος συμπληρώνει 50 χρόνια ιερωσύνης, πενήντα χρόνια καρποφόρου διακονίας στον αμπελώνα του Κυρίου, πενήντα χρόνια προσφοράς στην Εκκλησία και στους ανθρώπους.

Ο π. Θεόφιλος εργάσθηκε με την ίδια αγάπη και την ίδια αφοσίωση όλα αυτά τα χρόνια της ιερατικής του διακονίας, όπως εργάσθηκε και την πρώτη ημέρα, όπου κι αν τον κάλεσε ο Χριστός να διακονήσει.

Και όπου κι αν διακόνησε, δημιούργησε έργο και άφησε αγαθή ανάμνηση στους συνεργάτες του και στον λαό του Θεού.

Η διακονία του στην Αρχιεπισκοπή Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας ήταν μια

σημαντική εμπειρία που τον συνόδευσε και στη συνέχεια, όπου κι αν εργάσθηκε.

Από την Αγγλία επέστρεψε στην Ελλάδα, όπου παράλληλα με την ιερατική του διακονία στην Ιερά Μητρόπολη Ιερισσού, Αρδαμερίου και Αγίου Όρους σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Η αγάπη του για την ιερά επιστήμη της Θεολογίας τον ώθησε να εντρυφήσει στη μελέτη της, να εμβαθύνει στα κείμενα των αγίων Πατέρων και να παρουσιάσει τα πορίσματα της έρευνάς του στη διδακτορική διατριβή που εκπόνησε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, λαμβάνοντας τον τίτλο του διδάκτορος της Θεολογίας.

Η ίδια αγάπη τον παρακίνησε να εργασθεί και ως θεολόγος καθηγητής στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, δίδοντας με τις γνώσεις του, με την εμπειρία του ως κληρικός, αλλά και με την παρουσία του μεταξύ των συναδέλφων του καθηγητών και των μαθητών του, τη μαρτυρία του Ευαγγελίου και στηρίζοντας πολλούς μαθητές που είχαν ανάγκη βοήθειας στην κρίσιμη φάση της εφηβείας.

Την ίδια αγάπη έδειξε και στην εκκλησιαστική του διακονία, τα τελευταία μάλιστα τριάντα δύο χρόνια στην Ιερά Μητρόπολή μας και ιδιαιτέρως εδώ στην Καμπανία, όπου ήλθε μετά την ενθρόνισή μου ως Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, ακολουθώντας με στην αποστολική αυτή Μητρόπολη.

Εδώ διακόνησε και διακονεί ως Αρχιερατικός Επίτροπος Καμπανίας και προϊστάμενος επί πολλά έτη του Ιερού Ναού της Παναγίας και του Ιερού Ναού των Αγίων Νεομαρτύρων, αλλά και ως ιεροκήρυκας.

Για την προσφορά του αυτά τα τριάντα και πλέον έτη εδώ στη Χαλάστρα, δεν νομίζω πως έχω να πω περισσότερα από όλα όσα γνωρίζετε εσείς για τον π. Θεόφιλο. Εσείς γνωρίζετε και το έργο του και την προσφορά του και τη διακονία του αυτά τα τριάντα χρόνια.

Η προσφορά του είναι μεγάλη, γιατί ο Θεός του έδωσε πολλά χαρίσματα. Κι εκείνος δεν τα άφησε ανεκμετάλλευτα. Τα αξιοποίησε στο έργο της Εκκλησίας, στο έργο του Θεού.

Έτσι αποδείχθηκε αυτά τα χρόνια όχι μόνο καλός κληρικός, αλλά και στοργικός ποιμένας, ικανός κήρυκας του θείου λόγου και καλός πνευματικός πατέρας, που στήριξε τις ψυχές των ανθρώπων οι οποίοι ακούμπησαν στο πετραχήλι του.

Στη Χαλάστρα ο π. Θεόφιλος δεν δημιούργησε μόνο πνευματικό έργο με τα κηρύγματά του, αλλά και εργάσθηκε ακατάπαυστα, αφενός για την ανακαίνιση και

τον καλλωπισμό του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου και, αφετέρου, για την εκπλήρωση του χρέους που είχαμε όλοι, να ανεγείρουμε δηλαδή έναν ναό αφιερωμένο στους νεομάρτυρες συμπολίτες μας και προστάτες της Χαλάστρας, στους Αγίους Αθανάσιο και Ιωάννη τους Κουλακιώτες, στο Πνευματικό Κέντρο του οποίου φιλοξενείται η αποψινή εορταστική εκδήλωση προς τιμήν του π. Θεοφίλου.

Ιδιαίτερα σημαντική, όμως, είναι και η προσφορά του στον αντιαιρετικό αγώνα. Ο π. Θεόφιλος μας ενημερώνει επί πολλά χρόνια μέσα από άρθρα και ομιλίες του, μέσα από την αντιαιρετική εκπομπή του στον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς μας Μητροπόλεως, τον «Παύλειο Λόγο», για τις αιρέσεις και τους αιρετικούς, οι οποίοι «ως λύκοι βαρείς», όπως λέγει και ο Απόστολος Παύλος, «μη φειδόμενοι του ποιμνίου», προσπαθούν να παρασύρουν τους πιστούς.

Ως ειδικός στα θέματα των αιρέσεων εκπροσωπεί μάλιστα και την Ιερά μας Μητρόπολη στην Αντιαιρετική Επιτροπή της Εκκλησίας της Ελλάδος, συμβάλλοντας με τις γνώσεις του στην αντιμετώπισή τους.

Με την ευκαιρία της συμπληρώσεως πενήντα ετών ιερωσύνης και της εορταστικής αυτής εκδήλωσης, με αφορμή την επέτειο αλλά και την παρουσίαση ενός τόμου με τα άρθρα και τις μελέτες, τους λόγους και τα κηρύγματά του, θα ήθελα να συγχαρώ και να ευχαριστήσω τον π. Θεόφιλο για την πολύχρονη και καλλίκαρπη προσφορά του στην Εκκλησία και στην Ιερά μας Μητρόπολη και να του ευχηθώ από καρδίας ο Θεός, τον οποίο διακόνησε όλα αυτά τα χρόνια με πιστότητα και αφοσίωση, να του χαρίζει έτη πολλά με υγεία και δύναμη, για να συνεχίσει να διακονεί και να εργάζεται στον αμπελώνα του Κυρίου.